

Izlet Doma Kolezija

Z menjavjanjem sončnih in deževnih dni se že pojavlja jesen. Dom starejših zajema dih otožnosti. Oskrbovanci, ki jih težijo leta in staostne nadloge, ne posedajo več pred domom in v domskem parku, umaknili so se v notranje prostore. Za njihovo razvedrilo prireja uprava v tem času vsako leto celodnevne izlete oskrbovancev, ki še prenesajo daljšo vožnjo in krajšo hojo pri postankih. Letos je bil izlet usmerjen na Gorenjsko. Nekaj dni prej je Francè Planina v posebnem predavanju ob barvnih diapozitivov pokazal nekatere kraje do določeni poti in udeležence vnaprej seznanil z zanimivostmi izleta. Ker je bila določena sreda izrazito deževna, smo izlet prestavili za teden dni na sončno in lepo sredo 17. septembra. Prijavilo se je toliko oskrbovancev, da je uprava pri Komisiji naročila dva avtobusa. Izleta se je udeležilo 48 oskrbovancev, med njimi dva na invalidskih vozičkih in mnogi z berglami in palicami. Z nami so šle tri tovarisce iz uprave in nekaj medicinskih sester, negovalnik in strežnic.

Mimo Škofje Loke smo se peljali v Selško dolino in se prvič ustavili v Gorenjem koncu v Železnikih pri plavžu. Ogledali smo si muzejsko zbirko o zgodbini žužinarstva, soderstva, žagarstva, izdelovanja strešnega skrila in čipk pod vodstvom prijaznega odbornika lokalnega muzejskega društva. Skozi Zali Log smo se po vijugasti, a asfaltirani cesti dvignili v Sorico, kjer smo se pri Zadružnem domu, sosedu rojstne hiše slikarja Ivana Groharja, okrepčali z izdatnimi sendviči. Nadaljevali smo pot po spocetku še asfaltirani, potem makadamski cesti z dvema velikima vijugama na Soriško planino in se čez bohinjski prevah v višini 1287 magnili na bohinjsko stran Jelovice. Skozi Nemški rovt, Bohinjsko Bistrico in vasice ob Savi smo dospeli do jezera. Seveda sta med vožnjo in pri postankih opozarjala na zanimivosti pokrajine in naselij v prvem avtobusu tovarisi Planina, v drugem terapevka Neva, ki v domu skrbí za raznovrstne priedrete. Po kratkem počitku pri jezeru in starinski cerkvi Sv. Janeza smo odrinili

skozi Gornjo bohinjsko dolino, skozi Stare Fužine, Srednjo vas in Češnjico do Jereke. Iz Jereke smo krenili na stransko asfaltirano cesto, ki se v serpentinh vzpenja na Koprišnik, nekdanjo postojanko pesnika Valentina Vodnika. Po nekoliko slabši cesti skozi raztresene Gorjuše smo pri Mrzlem studencu dosegli glavno pokljuško cesto in se utaborili pri Šport hotelu na veseličnem prostoru s stalnimi mizami in klopami. Jedačo in pijačo smo pripeljali s seboj. Na kavo so nekateri šli v hotel. Na gorski jasi sredi mogočnih pokljuških gozdov so sonce, čisti gorski zrak in oskrba z vsem potrebnim ustvarili prav prijetno počutje. Še nekaj zvezdavih krav, ki se pasejo na obsežni jasi onstran ogreja, nam je hotelo delati družbo. Ni pa bilo nobenega nemira in kričanja. Seveda brez vseh nezgod ni šlo. Ena izletnica si je na nevarnih tleh poškodovala nogo. Ko smo se po skoraj triunem počitku spravljali v avtobusa, smo pogrešali eno izletnico. Zašla je v gozd nad našim počivališčem in ni znala nazaj. K sreči se je oglašala in smo jo kmalu našli. Začela se je povratna vožnja po lepi, gladki cesti med samimi smrekovimi gozdovi, po klancih skozi Krnico in Gorje, okoli blejskega jezera in po Gorenjski ravni nazaj v naš kolezijski dom v Ljubljani. Da so se na povratku vrstile druga za drugo stare domače pesmi, ki jih je uvajala vodja Doma, ni treba posebej omenjati.

Kaj je korist tega starčevskega izleta?

Izletniki so še na stara leta nekateri spoznali zanje nove kraje, drugi pa so se vrnili v kraje, ki jih že poznao pa so jim ljubi zaradi lepih spominov iz časov, ko so bili mladi. Sprostili so se in okreplili v čisti naravi med gozdovi in gorami. V pogovorih v avtobusih, posebno še na postankih so se zblazili med seboj. Glavno pa je, da so se za en dan umaknili enoličnemu življenu v domu in si nabrali raznovrstni vtiški, ki jim bodo še v prihodnjih dneh zbujni prijetne spomine in jim s tem ustvarjali dobro počutje.

FRANCÈ PLANINA

ŠTEFANCOVI SESTRI IZ KURJE VASI KLJUB STAROSTI NE POČIVATA

»Delava, ker moreva«

V juniju globaci, globoko pod šentjoškimi hribi, kamor se pomladni zlivajo hudourniki in vijuga bistri gorski potok, je bilo tistega sončnega sobotnega popoldneva kot v kaki pozabljeni vasiči iz Cankarjevih povestih: Hiše so samevale, odete v blešeče belino in živopisano oken-

NASA KOMUNA

GLASILLO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (PREDSEDNIK dr. DESAN JUSTIN) IN UREDNIŠKI ODBOR – ALOJZ DOLNIČAR, STANE DROLJC, JANJA DOMITROVIČ (GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNICA), MIRO PETJE, BOJAN SIMONIČ, TEHNIČNI UREDNIK IVAN ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE – LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON 221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN SDK: 50101-678-51168 – ROKOPISOV IN FOTOGRAFIJ NE VRACAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILLO PREJEMAMO VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILLO NAŠA KOMUNA IZHaja ŠTIRINAJSTD-NEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

sco cvetje, in ljudje so bili kot samotne prikazni, ki so se le tu pa tam pojavili pred vrti, potem pa spet kot sence izginili nekje v notranjosti.

Štefancova Ančka je stala sama pred hišo, pokončna in polna kipeč živiljnike moći, kot bi si ne nadela že osem in pol križev, in si dala opraviti z najrazličnejšimi domaćimi kmečkimi opravili.

»Ja, pa ne, da ste prišli naju obiskat?« je odložila grabilje, s katerimi je grabila pred hišo, ko sem zapeljal čisto do nje, in bilo ji je nerodno, da je bila v vsakdanji domači obleki in delovnem predpasniku. »Midve nimava kaj povedati, poščite raje mlade, take so za v časopis, eh, ne midve.«

Ančka je starejša od dveh sester Tominc iz Kurje vase pod Sentjoštom – dveh stoletnih korenin, ki že leta kljubujeta ujmam in nadlogam med temi pozabljenimi bregovi. Ljudje v teh krajih ju poznajo predvsem po njunih kozah, pa tudi po tem, da se klub starosti ne ustraši nobenega kmečkega dela.

»Že od nekdaj sva morali delati, je zavzidnila Ančka Tominc, ko je videla, da pomenek za časopis le ni tako srašten bav-bav. »Pri hiši nas je bilo devet otrok, pa je bilo treba že navsezgodaj pljuniti v roke, da je bilo kruha za vse. A je bila klijub temu trda. Težko se je živel. Pa sem sama zapustila domače ognjišče in se odpravila s trebuhom za kruhom. Služila sem v Ljubljani, štiri leta in pol pa sem živila v Žilca pri Cerknici, kjer živi moj nečak. Ta je duhovnik. O, tam so dobré ljudje, ki znajo ceniti pošteno delo. V Ljubljani pa sem več let služila pri Parmovih in pestovala malega Bruna, iz katerega je kasneje zrastel šahovski velemojster. Ni me pozabil in me je prišel že nekajkrat obiskat sem gor. Za vse to delo dobim zdaj nekaj pokojnjine. Toliko za sproti. Sestra Mici pa ne dobi nič. Nič ji ne dajo. A se le nekako prerineva. Obdelujeva njive, premoreva nekaj malega sadja, v hlevu pa imava za namecek še dve kozi in dve kokoši. Tako še gre nekako. Poprimeva še za vsako kmečko delo, pa čeprav je meni že 85 let, Mici pa nekaj manj.«

Sestri Tominc je osamljenost zaznamovala tam pred šestnajstimi leti, ko jima je umrl oče. Mati je umrla že prej in sicer leta 1946. Ostali so šli zdoma ali prav takom pomri. Vendar pa sestri nikoli ni zamikalo, da bi se omožili; da bi k hiši pripeljali sveže moške moći. Dedicem ne gre zaupati, ti so vseh muh polni, sta se najbrž že kdove kdaj dokopali do bridkega spoznanja.

»Eh, pa saj tudi tako gre,« je zamahnila z roko mlajša Mici, ki sem jo našel v hiši za toplo zakurjeno pečjo in ki se za vse na svetu ne bi dala sama slikat. »Ob prostem času za povrh še malo klekljava. Tako nama hitrejše mince čas. Pa tudi nekaj zasluziva. Čipke nosiva v Suhu dol, odkoder gred potem naprej v Idrijo. Prav nikoli nisva brez denarja. Malce pogrešava le televizijo. Pač, radi bi malo videli, kako živijo podrugod. Toda za to ni denarja. Najni prihranki so preskomrni. A bo že kako. V najnih letih človek tako ali tako nima več kaj dosti pričakovati...«

BRANKO VRHOVEC

Rešitev križanke iz prejšnje številke

Vodoravno: škorenj, partijka, aneks, zr, stoa, pob, mel, sedej, al, trlica, krelj, moraca, sv, abota, ski, reka, krak, kr, klada, ostrigar, novinar.

Na podlagi 8. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje družbenih stanovanj, na katerih ima pravico standajalca SSS občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki ga je sprejel zbor uporabnikov skupščine SSS občine Ljubljana Vič Rudnik na 3. seji dne 14. 10. 1986 objavila

1. natečaj za dodelitev družbenih stanovanj

I. Natečajni pogoji:

Upravičenci za dodelitev družbenih stanovanj, na katerih ima pravico standajalca stanovanjska skupnost so:

- delavci zaposleni v organizacijah s področja družbenih dejavnosti;
- občani in družine, ki združujejo delo in TOZD in DS v nizjih mesečnih skupnih čistih dohodkom na člana družine od povprečne OD v SRS;
- upokojenci in invalidi;
- za delo trajno nesposobni občani;
- izredni pogoji:
- primeri elementarnih nesreč,
- izjemno nujni stanovanjski primeri,
- realizacijo programna prenove.

Vsi upravičenci za dodelitev družbenega stanovanja morajo izpolnjevati naslednje splošne pogoje:

- da upravičenec za stanovanje oziroma kdo drug od članov njegove družine ni imetnik stanovanjske pravice v primerem stanovanju ali lastnik primernega vseljivega stanovanja;
- da upravičenec za stanovanje stalno biva na območju občine Ljubljana Vič Rudnik in ne prebiva v samksem domu;
- da upravičenec oziroma njegova družina doslej še niso imeli ustrezno rešenega stanovanjskega vprašanja;
- da upravičenec ali za delo sposoben član ožje družine ni neupravičeno nezaposlen.

Posebni pogoji za dodelitev družbenega stanovanja so:

- a) za občane in družine z njijim povprečnim čistim osebnim dohodkom na člana družine;

- da skupni čisti dohodek na člana družine v letu pred sprejemom prednostnega vrstnega reda ne presega povprečne OD v SR Sloveniji, kot ga izračuna zavod SR Slovenije za statistiko;

- b) za upokojence in invalide:

- da skupni dohodek na člana družine ne presega mejnega zneska, določenega v okviru skupnosti socijalnega varstva v letu pred sprejemom prednostnega vrstnega reda, razen za reševanje stanovanjskih vprašanj upokojencev in invalidov, ki se jim dodeli družbeno stanovanje, kupljeno iz sredstev skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

II. Natečajni postopek:

Upravičenci, ki želijo pridobiti družbeno stanovanje, po tem pravilniku vložijo vlogo, opremljeno z ustrezнимi dokazili na Odbor za solidarnost stanovanjske skupnosti v odpri tem 30 dnevnem natečajnem roku.

Vloga za dodelitev družbenega stanovanja mora vsebovati:

- osebne podatke o upravičencu in članih njegove družine;
- overjene podatke o času bivanja v občini;
- overjene podatke o času zaposlitve na območju občine;

- opis socialnega in materialnega položaja upravičencev in članov njegove družine;
- uradno overjena dokazila o osebnem dohodku, pokojnini ali invalidnosti za upravičenca in zaposlene člane družine;
- morebitna potrdila o težjih boleznih upravičenca in članov njegove družine.

Navedbe v vlogi iz prejšnjega člena tega pravilnika mora overiti temeljna organizacija združenega dela ali delovna skupnost, center za socialno delo, društvo upokojencev, krajevna skupnost, upoštevajo status prosilca.

Vse prejete vloge za dodelitev družbenega stanovanja preveri Komisija kot delovno telo odbora za solidarnost stanovanjske skupnosti (kar je v skladu z 28. členom Statuta SSS obč. Lj. Vič Rudnik), predvsem na podlagi komisjskega ogleda stanovanjskih razmer ter podrobne proučitve socialnega in materialnega položaja upravičencev. Komisija sestavi poročilo, ki je osnova odboru za solidarnost, ki bo na seji oblikoval prednostno listo.

III. Merila za sestavo prednostnega vrstnega reda:

Odbor za solidarnost upošteva za sestavo prednostnega vrstnega reda zlasti naslednje osnove in merila:

- oceno stanovanjskih razmer, v katerih živita občan in njegova družina;
- socialni in materialni položaj občana in njegove družine;
- skupno delovno dobo občana;
- zdravstveno stanje občana in njegove družine;
- čas bivanja v občini;
- čas zaposlitve na območju občine Ljubljana Vič Rudnik.

IV. Lastna udeležba ob pridobiti družbenega stanovanja:

Vsakdo, ki se mu dodeli družbeno stanovanje na podlagi tega pravilnika, mora prispevati lastna sredstva glede na vrednost stanovanja in v skladu s svojim socialnim in zdravstvenim stanjem ter ekonomskimi možnostmi.

Lastno udeležbo mora občan, ki pridobi stanovanjsko pravico vplačati pred vselitvijo oziroma presečitvijo. Stanovanjska skupnost določi višino lastne udeležbe za pridobitev stanovanjske pravice po lestvici o višini lastne udeležbe, ki jo dogovorijo podpisniki Dužbenega dogovora o skupnih osnovah za zagotavljanje in usklajevanje samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SRS na podlagi 6. člena zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. I. SRS, št. 31/81, 34/83 in 24/85).

Višino lastne udeležbe po tem pravilniku določi posameznu občanu, ki mu je dodeljeno družbeno stanovanje, odbor za solidarnost stanovanjske skupnosti. Pogodbo o lastni udeležbi z občanom sklene SSS občine Ljubljana Vič Rudnik.

Prosilci, ki so v preteklem obdobju že vložili vlogo za reševanje stanovanjskih vprašanj pa še niso bili rešeni naj v odprttem roku 30-dnih dnevih do vključno 10. 12. 1986 ponovno vložijo in sicer na predpisanih obrazcih, ki bodo na razpolago pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Ljubljana Vič Rudnik. Obrazce bodo lahko pridobili tudi prosilci, ki prvič vlagajo prošnjo za dodelitev družbenega stanovanja.

Skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ljubljana Vič Rudnik
Odbor za solidarnost

Pred pogozdovanjem

Andrej Grbec, Anton Gabrovšek in Slavko Setnikar so že srečali Abrahama in izgleda, da bodo zasluženi pokoj dočakali pri GG Ljubljana TOK gozdarstvo Ljubljana gozdni servis Horjul. Kamera jih je zmotila pri pripravi tal za pogozdovanje na zahtevnem terenu v Mali vodi nad Ljubljano, kjer so pred dnevi učenci osmega razreda horjulke šole že posadili prvih 2000 smrečic. Franc Brus

</div